

Sygn. akt II AKzW 354/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2021 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SA Aleksander Sikora

Protokolant: Karolina Jach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Jolanty Tałaj

po rozpoznaniu w sprawie **D. K. (K.)**

skazanego za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i art. 235 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i in.

zażalenia złożonego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 25 stycznia 2021 roku, sygn. akt VIII Kow 4902/20

o odmowie udzielenia zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

p o s t a n a w i a:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanego jest niezasadne, stąd też nie zasługuje na uwzględnienie.

Za trafne należy uznać ustalenia faktyczno-prawne Sądu Okręgowego prowadzące do konkluzji, że mimo spełnienia przesłanek formalnych brak jest przesłanek merytorycznych do udzielenia D. K. zezwolenia na wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 431a § 1 pkt 2 k.k.w. sąd penitencjarny może udzielić skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności we wskazanym systemie, jeżeli jest to wystarczające do osiągnięcia celów kary, czego na gruncie niniejszej sprawy przyjąć nie można

Sąd I instancji słusznie zwrócił uwagę na wielokrotną uprzednią karalność skazanego, za różnego rodzaju przestępstwa, co świadczy o wysokim stopniu jego niepoprawności i lekceważącym stosunku do obowiązującego porządku prawnego. D. K. był uprzednio skazywany na kary wolnościowe w tym również na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, które w kilku przypadkach zostały mu następnie zarządzone do wykonania. Świadczy to także o lekceważącym stosunku skazanego do zapadających względem niego orzeczeń sądowych. Uznać należy, iż stosowane dotychczas wobec ww. środki resocjalizacyjne nie doprowadziły do zbudowania w nim postawy samokontroli i samodyscypliny, które są kluczowe przy wykonywaniu kary w warunkach dozoru elektronicznego.

Prawidłowej decyzji sądu I instancji nie jest w stanie podważyć złożone zażalenie, które w istocie stanowi polemikę z ustaleniami poczynionymi w zaskarżonym postanowieniu. W szczególności nie sposób zgodzić się z zapatrywaniami dotyczącymi nieznacznego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez skazanego czynu, a ponadto wyjaśnić należy, iż względy natury rodzinnej czy finansowej nie stanowią przesłanki udzielenia wnioskowanego zezwolenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu z pouczeniem o prawomocności
- akta zwrócić.

Katowice, dnia 30 marca 2021 r.